

ČD

pro vás

4 / 2024 / ROČNÍK 16 / ZDARMA

Tomáš Plekanec

Jako hokejový trenér
se ještě necítím

ČESKO

Tomáš Plekanec

Za minulostí se moc neohlížím

Na konci října minulého roku se sportovní veřejnost dozvěděla zprávu, která zapůsobila jako úder hromu. Tomáš Plekanec, jeden z nejlepších českých hokejistů, oznámil konec hráčské kariéry ze zdravotních důvodů. Ve svém vyjádření vyslovil přání, že by rád u hokeje zůstal třeba v jiné roli. To se mu teď splnilo.

Navíc na domácím Mistrovství světa IIHF v ledním hokeji 2024 v Praze a Ostravě.

Text: Petr Horálek

Jak se cítíte v nové roli asistenta trenéra národního hokejového týmu? Berete to jako novou životní etapu, nebo jako výzvu?

Beru to jako obojí, ale především je to pro mě obrovská čest, že můžu být společně s kluky v národním hokejovém týmu a pomáhat jim. Budu je na ledě určitě všechny pozorně sledovat.

Na sociálních sítích byl příspěvek o vašem odchodu z hráčského týmu označen s nadsázkou jako „cesta na odpočinek“ a získal velkou odezvu. Neplánujete se stát internetovým influencerem?

Určitě ne. (smích) Nemám to rozhodně v plánu a za internetového influencera se nepovažuji. V dnešní době sociální sítě ovšem „jedou“ a vyjádření, která tam dávám, mají velký dosah.

Foto: ČSLH, archiv Tomáše Plekance, Roman Holý, Roman Mareš

Očima autora

Někdo by mohl říct: prostě hezký a slavný hokejista. Bulvární novináři se zase soustředí na jeho soukromý život a desítky milionů dolarů, které si vydělal v zahraničí jako jeden z nejlépe placených českých sportovců. Z mého pohledu je to v první řadě člověk, kterému se před pár měsíci kompletně změnil život – a tím pádem se mu možná upravily hodnoty a priority. Z aktivního sportovce se stal trenérem legendou. Také v něm vidím hlavně tátu, který má teď mnohem víc času na rodinu.

V jednom rozhovoru jste říkal, že jste chtěl být vždycky trenérem. Teď se vám to splnilo. Překvapilo vás na této práci něco?

Nepřekvapilo. Naopak se mi potvrdilo, že je to dost odlišná práce. Jako hokejista jsem měl na hru nějaký pohled a názor, myslel jsem si, že vím, co a jak by mělo fungovat, ale teď, když jsem na „druhém břehu“, je to úplně jiné, což jsem věděl dopředu. Za novou práci jsem moc rád. Doufám, že mě bude bavit, naplňovat a budu se díky ní dál rozvíjet, protože mě hokej pořád baví.

Berou vás hráči jako šéfa, kamaráda, nebo jako legendu?

Tohle je spíš otázka pro ně. (smích) Jak jsem říkal, v tuhle chvíli se jim snažím pomáhat, jako trenér se ještě necítím, ačkoli to slovo má moje práce v názvu. Hlavně klukům radím a nabízím jim svůj pohled na hru a na hokej, protože jsem byl nesčetněkrát v jejich situaci.

Šestnáct let jste strávil kvůli práci v Kanadě. Uvažoval jste o tom, že byste tam žil už napořád?

Ne, vůbec bych si to nedokázal představit, vždycky jsem se rád vracel a těšil domů. Samozřejmě jsem si ke Kanadě nějaký vztah vybudoval, přece jen

jsem v tom státě strávil dlouhou dobu. Rád se tam občas zajedu podívat na své známé, jinak jsem spokojený v Česku. Na druhou stranu často cestuju. Když bude možnost podívat se do Montrealu, zastávku si tam každopádně udělám.

Před zápasem zmrzlina a čokoládové sušenky, po zápase hranolky. To jste prý běžně jedl, když jste začínal jako profesionální hráč NHL. Kdy jste se rozhodl změnit jídelníček?

To bude nějaká mylná informace. Platilo to, když jsem hrál za dorost nebo za žáky, rozhodně ne v době mého působení v Americe. S tímhle jídelníčkem bych v NHL neuspěl. V první polovině 90. let jsem nicméně měl v životosprávě rezervy, pořádně jsem o ní nic nevěděl. Jsem strašně rád, že jsem se potom naučil jíst správně, protože je to důležitá součást života profesionálního sportovce a hokejisty. A zůstalo mi to dodneška.

Měla změna životosprávy vliv na váš výkon?

Nepochybně, asi na tisíc procent. Životospráva má na výkon obrovský vliv. Možná to není na první pohled znatelné, ovšem správné stravování a návyky, co a kdy si dát před zápasem, před tréninkem nebo po něm, jsou strašně důležité.

Charitativní fotbalový zápas Hokejky na pažitu

Na jaký titul jste za svou kariéru nejvíc hrdý? Ať už se bavíme o ocenění vaší osoby, nebo týmu, za který jste hrál.

Nedokážu asi vybrat jednu konkrétní věc. Medaile z mistrovství světa považuju samozřejmě za obrovský úspěch, stejně tak zlatou medaili z juniorského mistrovství světa. Spíš jsem hrdý na svou kariéru jako celek, že jsem dostal šanci, kterou jsem využil. Rád vzpomínám na všechny výhry a zážitky s týmem, které jsou s tím spojené.

Litujete ve své kariéře nebo v soukromém životě něčeho?

Snažím se brát věci, jak jsou, a poučit se z nich, nabrat zkušenosti. Považuju se za člověka, který žije dneškem, teď a tady, i když samozřejmě mám nějakou vizi a cíle. Za minulostí, kterou už nezměním, se moc neohlížím.

Bylo pro vás důležité hrát po návratu do Česka za Kladno? Cítíte se pořád jako Kladeňák?

Důležité to pro mě určitě bylo. Primárně jsem chtěl pomoci Kladnu vrátit se do extraligy. Mohl jsem jít jinam, jenže v Kladně se tehdy hrála druhá liga a já cítil, že je vhodná chvíle, abych využil tehdejší půlsezony k tomu, to změnit. A jsem strašně rád, že se to povedlo. Zároveň byla možnost, abych

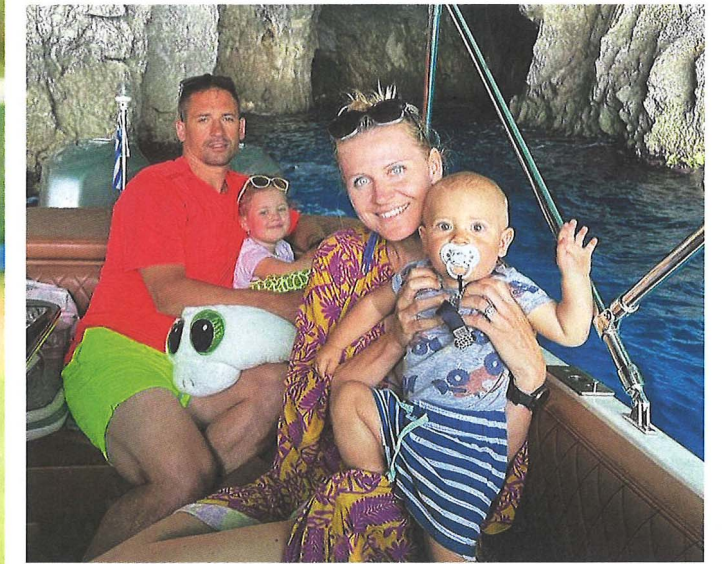
střídavě nastupoval v extralize, čili jsem se udržoval v top kondici a držel krok s týmy na vrcholu. To pro mě po návratu z Ameriky představovalo perfektní kombinaci. Pochopitelně jsem pak měl cíl bojovat o titul, koronavirus to bohužel zastavil. Za Kladeňáka se nadále považuju. Narodil jsem se tam, vyrůstal a hrál odmalička hokej. Pořád jsem Kladeňák.

V květnu se uskuteční mistrovství světa v hokeji, které se bude hrát v Praze a Ostravě. Co to pro vás znamená?

V první řadě je to pocta pro hráče, že budou přímo v centru největšího hokejového svátku. Bude to pro ně super zážitek, že si zahrají doma před vlastní rodinou, kamarády a fanoušky. Jasně, může se jim to stát i jinde v Evropě, ale domácí mistrovství světa přece jenom představuje něco výjimečného. Věřím, že se na to kluci hrozně těší a že je zdravá nervozita správně nabudí a pomůže jim k vynikajícím výkonům a k úspěchu.

Vsadil jste se, kdo letošní mistrovství světa vyhraje?

Když už sázím, tak jenom pro zábavu a radost, rozhodně ne moc často. Na tohle jsem si zatím nevsadil.

Na ložské dovolené v Řecku s manželkou Lucíí, dcerou Leontýnkou a synem Oliverem

Tomáš Plekanec

Hokejový trenér a bývalý střední útočník je odchovancem kladenského klubu. Od roku 2002 hrál celkem 16 sezon v americké NHL, ve které absolvoval 1001 zápasů, především v dresu Montreal Canadiens. Po návratu do Česka působil v klubech Rytíři Kladno a Kometa Brno. Dne 28. října 2023, krátce před 41. narozeninami, překvapil prohlášením, že ze zdravotních důvodů končí profesionální hráčskou kariéru. Aktuálně působí jako asistent trenéra české hokejové reprezentace. V září 2021 se oženil s tenistkou Lucíí Šafářovou, se kterou má dceru Leontýnu a syna Olivera. Z předchozího manželství má další dvě děti – Matyáše a Adama.

Autogramiáda pro fanoušky

Rozloučení s hráčskou kariérou v Kladně v listopadu 2023

1001 zápasů

odehrál během své kariéry v NHL.

Proč by měl hokejový fanoušek sledovat zápas přímo z tribuny, a ne jenom v televizi?

Živé emoce přímo z dění jsou nepřenositelné televizí. I když je pravda, že v televizi toho člověk vidí víc díky sestřihu a slyší komentáře expertů, to jsou ale takové kecy okolo. Hlavní zážitky z utkání se tím nedají nahradit.

Pozorujete změny v chování fanoušků? Dnes to vypadá, že na zápasy chodí hlavně pestře oblečené davy připomínající rodinné či kamarádké výpravy. Nebo to vnímáte jinak?

Co jsem měl možnost většinou na mistrovství světa vidět, vše ve fanouškovských zónách probíhalo

v pořádku. Například Lotyšci, Švédové, Švýcaři jsou schopní vytvořit krásnou atmosféru, ať je to kdekoli. Pokud se podaří pořádat mistrovství ve správných místech, táhne. A potom je to skvělý zážitek pro fanoušky i pro hráče.

Když vidíme hokejové fanoušky ve vlaku, jsou samozřejmě nápadní, ale jinak působí jako ostatní cestující. Opravdu se už z hokeje stal v tomto ohledu „bezpečný sport“?

Věřím, že ano. V porovnání s fotbalem, tam těch problémů bývá víc. Doufám, že náš hokejový fanoušek fandí slušně a s respektem vůči všem a že si to ve správnou dobu a se správným úmyslem užívá.

Berete na tribunu běžně své děti?

Ano, brával jsem je, když jsem hrál. Hlavně Leontýnka s Oliverem chodili pravidelně i s Luckou (manželkou Lucií Šafářovou – pozn. red.).

Dá se práce hokejového hráče skloubit s rodinným životem?

Se správnou podporou z rodinného prostředí se tahle práce skloubit dá. Jsem moc rád, že u mě tohle fungovalo.

Vedete své děti ke sportu, nebo jim v tomto ohledu dáváte volnou ruku? Budete je „nutit“ ke kariéře v hokeji?

Vedu je ke sportu a pohybu. Je to naše, řekněme, rodinná filozofie. Rádi jezdíme na kole a na hory. Pokud to jde, vyrážíme na cesty do tepla, aby děti mohly poznat svět a hlavně se hýbat, ne jenom sedět doma u počítače na internetu. A o profesionálním sportu se zatím nemá cenu bavit. Když v tom budou dobří, budou to chtít dělat, pokud ne, nic se neděje.

Plánujete, že byste se stal tatínkem či manželem na plný úvazek? Nebo zůstanete u hokeje?

Všechno záleží na pracovních příležitostech, zatím to nemám vnitřně nastavené. S rodinou jsem samozřejmě rád. Mít možnost s ní cestovat a zároveň u toho pracovat, to je pro mě naprosto ideální varianta. Pokud se bavíme o každodenní práci trenéra, který se stará o nějaký tým na plný úvazek, ta je časově ohromně náročná – víc než u hráče –, to bych si musel pořádně promyslet. □

Přihrajeme vám vstupenku, pojed'te fandit na MS IIHF v ledním hokeji 2024

Exkluzivní balíček

VSTUPENKA + JÍZDENKA

Ostrava Aréna

Košice – Ostrava-Vítkovice a zpět

ICE HOCKEY
WORLD
CHAMPIONSHIP
CZECHIA
Prague - Ostrava

Pojed'te s námi.
www.vlakemnahokej.cz
www.vlakemnahokej.sk

 České dráhy
Moderně a spolehlivě